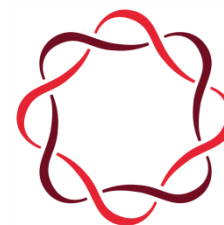

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Sendt pr. mail til ltm@kfst.dk

FINANS
DANMARK

Høring over udkast til lov om ændring af lov om markedsføring, lov om forbrugeraftaler og forbrugerklageloven

Høringsvar

Miljømarkedsføring, lovforslagets § 1

Finansielle og ikke-finansielle virksomheders markedsføring af bæredygtige produkter og risikoen for såkaldt "greenwashing" har længe været genstand for stort fokus.

18. december 2024
Dok: FIDA-300870041-356-v1
Kontakt Anne Aarup Fenger

Den finansielle sektor er omfattet af markedsføringslovens regler, idet der dog gælder særlige finansielle regler i relation til bl.a. god skik og prisoplysninger. I til-læg hertil er der blevet vedtaget en række EU-regler på bæredygtighedsområdet, der indeholder oplysningskrav til formidling af bæredygtighedsrelaterede oplysninger i finansielle produkter, herunder disclosureforordningen.

Finans Danmark havde i 2023 en dialog med Forbrugerombudsmanden omkring samspillet mellem markedsføringslovens regler om miljømarkedsføring og den finansielle særregulering, herunder disclosureforordningen. Denne dialog førte bl.a. til, at Forbrugerombudsmanden i sin reviderede kvikguide om miljømarkedsføring fra oktober 2024 som noget nyt har et særskilt afsnit om særlovgivning, herunder på det finansielle område.

Det er vores overordnede opfattelse, at den reviderede kvikguide i et vist omfang giver noget klarhed over samspillet mellem reglerne i markedsføringsloven og særregler på det finansielle område. Vi mener dog fortsat, at der er områder, hvor det er uklart, hvordan man som aktør skal forholde sig. Noget af det, som i praksis giver særlige udfordringer, er blandt andet de bemærkninger, der anføres i kvikguiden:

Efterlevelse af særregulering kan ikke automatisk udgøre dokumentation for, at et produkt m.v. markedsføres som "bæredygtigt". Dette skyldes, at fx reglerne om virksomheders bæredygtighedsrapportering ikke omhandler, hvordan virksomheden bruger oplysningerne fra rapporteringen i markedsføringen. Markedsføringsloven gælder således sideløbende med særregulering.

Hvis der er uoverensstemmelser mellem markedsføringsloven og en særlov for så vidt angår markedsføring, vil markedsføringsloven vige.

Reglerne i direktiv 2024/825 af 28. februar 2024 har overordnet til formål at bidrage til, at forbrugerne mere aktivt kan tage del i den grønne omstilling. Forslaget sigter mod at mindske virksomheders brug af vildledende grøn markedsføring. Den finansielle sektor har stor fokus på den grønne omstilling og ser sig selv som en væsentlig aktør i den forbindelse. Det vurderes imidlertid vanskeligt – særligt som følge af regelsamspillet – at sætte reglerne i en praktisk kontekst, hvorfor myndighedsvejledning er afgørende for efterlevelsen af reglerne.

På den baggrund foreslår vi, dels at samspillet mellem markedsføringslovens regler og særregler tydeliggøres i lovbemærkningerne til nærværende lovforslag, dels at der indsættes eksempler, der tydeliggør problemstillingen ved finansielle produkter henset til den omfattende regulering, sektoren er omfattet af på bæredygtighedsområdet.

Vi anerkender, at lovforslaget indeholder et eksempel på grønne og bæredygtige obligationer, hvor frivillige markedsbaserede og offentlige standarder ikke skal betragtes som bæredygtighedsmærker i henhold til lovforslaget, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10.

Grønne og bæredygtige obligationer og andre finansielle produkter, der anvender bæredygtighedsrelaterede begreber i enten deres navn eller i beskrivelsen af deres produkttegenskaber, vil i udgangspunktet blive betragtet som en generisk miljøanprisning, jf. forslaget § 1, nr. 3, hvor der vil skulle påvises anerkendte fremragende miljøpræstationer for at kunne anvende den generiske miljøanprisning i markedsføring. Det er imidlertid uklart, hvad Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen godtager som anerkendte fremragende miljøpræstationer, når det vedrører finansielle produkter. Vil tilpasning i henhold til kriterierne fastsat i medfør af taksonomiforordningen således kunne betragtes som anerkendte fremragende miljøpræstationer? Det samme kan anføres for bygninger med energimærke A og A2020 og for elbiler.

Desuden er det fortsat uklart, om Forbrugerombudsmanden automatisk vil lægge retningslinjer og anbefalinger fra europæiske myndigheder til grund, f.eks., Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds (ESMA) retningslinjer for fonde, der bruger ESG- eller bæredygtighedsrelaterede begreber i deres navn. Forbrugerombudsmandens kvikguide vedrører nogle af disse emner uden dog at være tydelig om, hvad der kræves i forhold til dokumentation. Vi

Hørings svar

[Document Date]

Dok. nr.:

FIDA-300870041-356-v1

opfordrer til i nærværende forslag, der netop har til fokus at tydeliggøre kravene til miljømarkedsføring – og dermed mindske risikoen for greenwashing – at skabe mere klarhed om kravene til dokumentation i disse tilfælde.

Desuden bemærkes det, at den foreslåede § 2, nr. 19, i markedsføringsloven (for-
slagets § 1, nr. 3), anfører, at en "miljøanprisning defineres som ethvert budskab
eller enhver fremstilling, som ikke er obligatorisk i henhold til EU-retten eller natio-
nal ret (...)". Det er ikke tydeligt, hvordan begrebet "obligatorisk" skal forstås i hen-
hold til den finansielle sektor. Læst i sammenhæng med Forbrugerombudsman-
dens kvikguide lægges det til grund, at der med formuleringen "som ikke er obli-
gatorisk" sigter på at undtage rapporteringsforpligtige oplysninger fra begrebet
"miljøanprisning". Dette bør forståelsens skyld uddybes i bemærkningerne til for-
slaget. I samme forbindelse bør det fremgå, at betegnelser og definitioner hjem-
let i særlovgivningen eller anerkendte frivillige ordninger bør kunne anvendes i
markedsføringsmateriale, og at der ikke kræves yderligere dokumentation end
dem, der kræves i henhold til særlovgivningen eller fastsat i anerkendte frivillige
markedsbaserede eller offentlige standarder.

Ændring af forbrugerklageloven

Finans Danmark kan overordnet støtte de foreslåede tilpasninger af forbrugerkla-
geloven med henblik på at sikre en hurtig og effektiv sagsbehandling, og at res-
sourcerne i forbrugerklagesystemet anvendes på en hensigtsmæssig måde. Det
gælder bl.a. i forhold til muligheden for sambehandling af klagesager og dele-
gation af afgørelseskompetence til private tvistløsningsorganers sekretariater.
Finans Danmark kan derimod ikke støtte de foreslåede ændringer ift. omkost-
ningsdækningen til retssager ved afgørelser fra godkendte private tvistløsningsor-
gane (se bemærkninger nedenfor).

Lovforslaget § 3, nr. 13 - 16

Med de foreslåede ændringer af forbrugerklagelovens § 36 og 37 lægges der
op til, at omkostningsdækning af forbrugeres retssager vil skulle afholdes af de
enkelte godkendte private tvistløsningsorganer.

Nærmere bestemt vil ændringerne indebære, at en forbruger, der har fået helt
eller delvist medhold i en klage ved et godkendt privat tvistløsningsorgan, vil
kunne ansøge tvistløsningsorganet om omkostningsdækning af en efterfølgende
retssagsbehandling. Den foreslåede ændring vil endvidere medføre, at tvistløs-
ningsorganet selv vil skulle afholde de udgifter, der er forbundet med meddelelse
af omkostningsdækning.

Hørings svar

[Document Date]

Dok. nr.:

FIDA-300870041-356-v1

I lovbemærkningerne (s. 80) henvises til, at ændringen bl.a. vil understøtte de erhvervsdrivendes respekt for at efterleve de afgørelser, der træffes af de private tvistløsningsorganer.

På det finansielle område er der nedsat et godkendt privat tvistløsningsorgan – Det finansielle ankenævn - til behandling af forbrugersager. Det sker sjældent at en indklaget finansiell virksomhed ikke følger ankenævnets afgørelse. I 2023 behandlede Det finansielle ankenævn til eksempel over 600 klager, og i alle de sager, hvor klageren fik medhold, blev nævnets afgørelse fulgt af den indklagede finansielle virksomhed. I de få tilfælde, hvor en finansiell virksomhed vælger ikke at følge en afgørelse, er der tale om helt principielle sager. Vi kan derfor ikke på det finansielle område genkende, at der er behov for at understøtte virksomhedernes respekt for ankenævnet.

Dertil vil en overvæltning af omkostningsdækningen kunne indebære en væsentlig ressource- og budgetmæssig belastning af det enkelte ankenævn – selvom der kun vil være tale om få sager. Dette skal sammenholdes med, at en klager i forvejen vil kunne få sine sagsomkostninger af modparten, hvis klageren vinder sagen ved domstolene.

Af disse grunde kan Finans Danmark ikke støtte de foreslåede ændringer af forbrugerklagelovens §§ 36 og 37.

Med venlig hilsen

Anne Aarup Fenger

Direkte: 30161136

Mail: afe@fida.dk

Hørings svar

[Document Date]

Dok. nr.:

FIDA-300870041-356-v1

